

Arrest

nr. 56 869 van 25 februari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 18 november 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 oktober 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat P. LYDAKIS en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Istog en bezit u de Kosovaarse nationaliteit. U verklaart uw land te hebben verlaten omdat u met de dood werd bedreigd. Uw problemen begonnen op 18 augustus 2009, toen u werkte in de keuken van een snackbar in Istog. Op een middag kwam er een minderjarige, E. U. (...) genaamd, naar de snackbar. Hij riep bij het binnenkomen de naam van de zoon van de eigenaar, S. A. (...), en vroeg hem te komen. Onmiddellijk opende E. (...) het vuur op S. (...). U en de andere aanwezigen zochten beschutting. E. (...) vuurde drie maal en liep daarna weg. Uiteindelijk werd niemand geraakt. De dader kon twee uur later worden

ingerekend door de politie. U werd nog diezelfde dag door de politie opgeroepen om een verklaring af te leggen. Ongeveer een maand na het gebeure werd E. (...) vrijgelaten in afwachting van zijn proces. Ongeveer een maand voor uw komst naar België ontving u een oproeping van de rechtbank om als getuige in de strafzaak tegen E. (...) op te treden. U gaf gevolg aan deze oproeping en getuigde over hetgeen u had gezien. Sindsdien werd u door E. (...) met de dood bedreigd via telefoon en SMS. E. (...) uitte ook bedreigingen jegens u via kennissen. U legde hiertegen geen klacht neer bij de politie omdat u bang was, u geen problemen wilde voor uw familie en u vreesde dat de politie hem vlug zou vrijlaten, gezien zij bij het vorige incident reeds na een maand was vrijgelaten. U verliet daarom uw ouderlijke woning en u dook gedurende een maand onder bij uw oom in Suhogerrle. U hebt sinds het gebeurde gezondheidsproblemen (stress). U liet zich hiervoor behandelen in Kosovo en nam medicatie. U hebt Kosovo verlaten op 23 december 2009, u bent aangekomen in België op 27 december 2009 en hebt hier asiel aangevraagd op 28 december 2009. U bent in het bezit van een Kosovaarse identiteitskaart uitgereikt op 30 december 2008. Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: een proces-verbaal van de lokale politie van Istog, d.d. 18 augustus 2009, n.a.v. de schietpartij in de snackbar, een beslissing van het parket van het arrondissement te Pejë, d.d. 19 augustus 2009, inzake het instellen van een voorbereidende procedure tegen E. U. (...), een document van het parket, gericht aan de arrondissementsrechtbank van Pejë, d.d. 19 augustus 2009, inzake een voorstel tot preventieve hechtenis van E. U. (...) n.a.v. de schietpartij in de snackbar en een Kosovaars medisch attest, d.d. 29 september 2009, waarin staat te lezen dat u ten gevolge van voornoemde schietpartij aan posttraumatische stress lijdt.

B. Motivering

Ik stel vast dat u onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald op basis waarvan kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaarde Kosovo te hebben verlaten nadat u getuige was van een schietpartij en hierover verklaringen bij de politie en de rechtbank aflegde, waarna u door de dader van de schietpartij werd bedreigd (gehoor CGVS pp. 6-7). De aangehaalde feiten zijn evenwel problemen van louter interpersoonlijke (tussen privé-personen) en gemeenschappelijke (strafrechtelijke aard), die als dusdanig niet ressorteren onder de Conventie van Genève, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging hebben omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin houden deze problemen enig verband met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. U liet evenwel na zich voor de door u aangehaalde bedreigingen tot de in Kosovo aanwezige nationale of internationale autoriteiten te wenden voor het verkrijgen van bescherming (gehoor CGVS p. 7). Gevraagd naar de reden voor uw nalatigheid, stelde u dit niet te hebben gedaan omdat u geen problemen voor uw familie wou veroorzaken, omdat de dader van de schietpartij na zijn eerste arrestatie na een maand hechtenis werd vrijgelaten wegens zijn minderjarige leeftijd en omdat u angst had (gehoor CGVS pp. 7, 8). Deze verklaringen zijn evenwel niet afdoende. Het is immers de taak van de autoriteiten om de openbare orde te bewaren, op te treden tegen inbreuken daartegen en de burgers te beschermen. De autoriteiten kunnen echter niet optreden als ze niet op de hoogte worden gebracht van de feiten. Bovendien houdt bescherming in dat de nationale autoriteiten redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffende juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen. Uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat de Kosovaarse lokale politie na de schietpartij wel degelijk de nodige bescherming heeft geboden: de dader werd twee uur na het voorval gearresteerd en werd vervolgens gedurende een maand in preventieve hechtenis genomen. Tevens werd een gerechtelijke procedure opgestart en werd de dader beschuldigd van poging tot moord (gehoor CGVS pp. 6, 8 en stuk 3 in het administratieve dossier). Uit het loutere feit dat hij wegens zijn minderjarige leeftijd na een maand werd vrijgelaten, kan geenszins een gebrek aan bescherming worden afgeleid, daar dit feit een loutere toepassing van de dienaangaande wetgeving betreft.

Tevens blijkt ook uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in bijlage aan het administratieve dossier werd toegevoegd, dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2010 op afdoende wijze actie onderneemt. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven – zo heeft de politie slechts beperkte mogelijkheden om complexe misdaden, zoals ondermeer financiële fraude, terrorisme en drugscriminaliteit, doeltreffend aan te pakken en is de samenwerking tussen politie en justitie niet altijd optimaal –, is de KP toch in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden. Nadat de “Law on the Police” en de “Law on the Police Inspectorate of Kosovo”, die onder meer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP evenwel beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in

overeenstemming gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Eveneens maakt voornoemde informatie duidelijk dat er door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo" speciale aandacht besteed wordt aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Ik meen dan ook dat er in Kosovo anno 2010 redelijke maatregelen worden getroffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Hier kan nog aan toegevoegd worden dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat u geen enkele aanspraak kon maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen bij u geenszins het geval blijkt te zijn.

Verder verklaarde u naar aanleiding van dit voorval (schietpartij in snackbar) ook medische en psychische problemen te hebben gekregen (stress – gehoor CGVS pp. 5, 10). Uw medische problemen zijn derhalve een gevolg van louter inter-persoonlijke en gemeenrechtelijke problemen. Er dient dan ook vastgesteld te worden dat deze door u ingeroepen medische problemen, die u staafde met een medisch attest, geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980. De door u neergelegde documenten doen tenslotte geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw identiteitskaart bevestigt uw identiteit en nationaliteit, maar die staan niet ter discussie.

De door u neergelegde documenten van het gerecht en de politie tonen aan dat u werd opgeroepen als getuige in een rechtszaak, hetgeen niet wordt betwist, maar werpen voorts geen ander licht op bovenstaande vaststellingen. Het medische attest toont aan dat u in Kosovo werd behandeld n.a.v. een trauma dat u opliep door de schietpartij waarvan u getuige was, wat op zich evenmin wordt betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van de artikelen 48/3, 48/4, 51/7 en 52 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951.

2.2.1. Waar verzoeker de schending inroept van de artikelen 51/7 en 52 van de vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat hij niet aanvoert op welke manier deze artikels zouden zijn geschonden, terwijl vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392). Gezien verzoeker zich zelfs niet de moeite getroost ook maar één concrete aanwijzing te geven van hoe de bestreden beslissing voormelde artikels zou hebben geschonden, is dit onderdeel van het middel onontvankelijk.

2.2.2.1. Verzoeker bevestigt dat de bedreigingen waarvan hij het voorwerp heeft uitgemaakt inderdaad vallen onder het gemeenrecht, doch betoogt dat deze nochtans kunnen worden beschouwd als vervolgingen in de zin van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 daar deze zich steeds weer herhalen en afkomstig zijn van een groep maffiosi. Vervolgingen die iemand ondergaat vanwege de maffia kunnen vervolgingen uitmaken in de zin van voormeld verdrag, aldus verzoeker. De reden waarom hij dan ook geen klacht heeft neergelegd bij de politie is dan ook te wijten aan zijn vrees voor represailles vanwege E. die deel uitmaakt van een Albanese maffia groep.

2.2.2.2. Waar verzoeker argumenteert dat vervolgingen vanwege de maffia wel degelijk kaderen binnen het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 stelt de Raad vast dat dit een blote

bewering betreft die verzoeker op generlei wijze onderbouwt. Verzoeker toont niet aan waarom een bedreiging die uitgaat van de maffia *in se* een vervolging betreft die ingegeven is door nationaliteit, ras, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een sociale groep en maakt derhalve niet duidelijk waarom zijn voorgehouden vrees voor vervolging resorteert onder één of meerdere criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van voormeld verdrag.

Verder wijst de Raad erop dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Indien een asielzoeker niet alle mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput en evenmin kan aannemelijk maken waarom hij geen enkel beroep deed op de nationale autoriteiten, kan de asielaanvraag alleen al op basis van dit motief ongegrond verklaard worden. Voor zover verzoeker in het algemeen stelt dat de overheden hem tegen de maffia geen bescherming konden bieden, dient er op te worden gewezen dat luidens artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 in het algemeen geboden wordt wanneer de staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft. Verzoeker toont zelf in het door hem voorgehouden asielrelaas en met de door hem bijgebrachte documenten aan dat voormelde bescherming wel degelijk in zijn land van herkomst kan worden geboden daar E., waarvan verzoeker voorhoudt dat hij een lid is van de maffia, kort na de schietpartij door de Kosovaarse politie werd gearresteerd en een gerechtelijke procedure tegen hem werd opgestart. De Raad wijst erop dat absolute bescherming door geen enkele rechtsstaat kan worden geboden, doch de aanwezigheid van redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade volstaat, wat *in casu* het geval is.

Het gegeven dat verzoeker zich wel degelijk kan beroepen op de bescherming van de Kosovaarse autoriteiten verhindert hem de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet toe te kennen.

De subsidiaire beschermingsstatus kan eveneens worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenwel niet aan dat er heden in Kosovo een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon impliceert.

2.2.3. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad is van oordeel dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Ten aanzien van verzoeker kan er geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig februari tweeduizend en elf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT